

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716209900
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716209900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Y.: J., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u otca a zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Považská Bystrica, deti rodičov: J. Y., bytom Y. L. XX, V. a W. Y., bytom Y. L. XX, V., o zvýšenie výživného, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. novembra 2016, č. k. 11P/169/2016-10, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že matke z v y š u j e vyživovaciú povinnosť k mal. J., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 27,13 eur na sumu 60 eur mesačne a na mal. V., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 27,13 eur na sumu 50 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od 14.11.2016, ktoré výživné je matka povinná platiť k rukám otca maloletých detí vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.03.2013, č.k. 7P/9/2013 - 17 v časti výživného.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 14.11.2016 do 31.05.2017 na mal. J. vo výške 215,85 eur a na mal. V. za to isté obdobie vo výške 150,24 eur súd p o v o ľ u j e matke splácať na každé dieťa po 20 eur mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7P/9/2013-17 zo dňa 06.03.2013 v časti o výživnom tak, že matke zvýšil vyživovaciú povinnosť k mal. J. zo sumy 27,13 eur na sumu 60 eur a k mal. V. zo sumy 27,13 eur na 50 eur mesačne, u oboch s účinnosťou od 01.04.2016, ktoré výživné uložil matke zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletých detí. Zameškané výživné za obdobie od 01.04.2016 do 30.11.2016 na mal. J. vo výške 262 eur a na mal. V. za to isté obdobie vo výške 182 eur súd povolil matke splácať na každé dieťa po 20 eur mesačne popri bežnom výživnom, keď prvá splátka je zročná za nasledujúci mesiac po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Zároveň súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súdu prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 75 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletých detí, ale aj na strane matky. Na strane maloletých detí došlo k podstatnej zmene pomerov v tom, že deti sú vekovo staršie, vyspelejšie a zmenili typ škôl. Starší J. je v súčasnej dobe žiakom 3. ročníka Strednej odbornej školy stavebnej v

Považskej Bystrici, s čím má otec zvýšené náklady s cestovaním a so stravou. Nevenuje sa doteraz takým záľubám, ktoré by otec musel platiť. Mladší V. je žiakom 2. ročníka Stredného odborného učilišťa strojárského v Považskej Bystrici, taktiež má otec zvýšené náklady s cestovným a školskými obedmi. Okrem toho sa maloletý V. venuje kulturistike, takže otec mu zakupuje rôzne podporné látky a kúpil mu aj permanentku. Permanentku mu kúpila aj matka. Na strane matky došlo k zmene pomerov v tom, že v súčasnej dobe je už zamestnaná, dosahuje priemerný zárobok 345 eur mesačne. Naďalej má okrem maloletého J. a V. vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom, ktorú vyživovaciu povinnosť už mala aj v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Otec ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Súd bol toho názoru, že je potrebné výživné na maloleté deti zvýšiť, avšak nie v rozsahu ako žiadal otec maloletých detí, keďže matka skutočne nemá dostatok finančných prostriedkov k tomu, aby platila výživné v takej výške ako požadoval otec. Preto súd upravil výživné tak, že na staršieho J. zvýšil vyživovaciu povinnosť matke na 60 eur mesačne a na mladšieho V. zvýšil vyživovaciu povinnosť matke na sumu 50 eur mesačne, u oboch detí s účinnosťou od 01.04.2016, teda od doby, kedy matka začala pracovať, nakoľko práve tým došlo k zmene pomerov a matka už nebola na materskej dovolenke, a teda mala zvýšený príjem. Zároveň súd rozhodol o zameškanom výživnom za toto obdobie, teda od 01.04.2016 do 30.11.2016, keď zameškané výživné u maloletého J. predstavuje výšku 262 eur a u mal. V. výšku 182 eur. Vzhľadom k celkovým majetkovým pomerom matky a zárobkovým možnostiam súd v zmysle § 332 ods. 4 CSP povolil matke zameškané výživné splácať v primeraných splátkach na každé dieťa po 20 eur mesačne popri bežnom výživnom. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie, prípadne žiadala zmenu rozsudku súdu prvej inštancie tak, že jej bude zvýšená vyživovacia povinnosť na maloletého J. na sumu 55 eur mesačne a na mal. V. na sumu 45 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh otca ako nedôvodný zamietne. Uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázala na to, že súd v rozsudku uvádza, že od apríla 2016 pracuje, avšak jej príjem je iba minimálny, predstavuje 344,14 eur mesačne, pričom predtým bola po absolvovaní materskej dovolenky iba na rodičovskom príspevku a neskôr bola dlhší čas nezamestnaná. Namietala, že súd nezobral v úvahu, že okrem maloletého J. a V. má ešte dve ďalšie vyživovacie povinnosti. Je nemajetná, žije s druhom a týmito deťmi v dome jeho rodičov, pričom za bývanie v tomto dome platia 200 eur mesačne, museli si vybudovať sociálne zariadenie, opraviť podlahy, teda uskutočniť nevyhnutné stavebné práce, na čo si vzali pôžičku 3.000 eur. Túto teraz spláca po 50 eur mesačne po dobu 6 rokov. Neustále jej musí vypomáhať s finančnými prostriedkami jej druh a zároveň aj suplovať jej vyživovacie povinnosti k ich dvom deťom, keďže jej plat stačí iba na nákup základných potravín, zaplatenie časti platby za bývanie a výživné na mal. J. a V.. Mesačný príjem jej druhu je asi 540 eur, z toho je 40 eur daňový bonus na ich dve deti. Žijú skromne, pre seba si nič nekupujú a okrem nákupu bežných hygienických potrieb jej nezostávajú žiadne finančné prostriedky. Pritom otec maloletých detí má príjem do 1.000 eur, teda viac ako je príjem jej a jej druhu. Poukázala na to, že nie je pravdou tvrdenie, že nad rámec výživného maloletým deťom ničím neprispieva. Od jari až do jesene chodia deti takmer každý deň k nej do rodičovského domu jej druhu, keďže ich bydliská sú od seba vzdialené iba pár metrov. Pokiaľ to finančná situácia dovoľí, spoločne grilujú a najstarší syn J. prespáva u nej aj cez víkendy. Cez letné prázdniny berú maloletého J. a V. na výlety po Slovensku, na kúpaliská, čo tiež stojí peniaze. J. a V. kupovala spodné prádlo, mikiny, tepláky, tričká a tiež drogériu, keď povedali, že to potrebujú. Rovnako na začiatku školského roka im kúpila školské potreby. Uvedomuje si, že synovia sú na strednej škole, majú vyššie nároky, avšak jej finančná situácia nedovoľuje im dať viac finančných prostriedkov. Má za to, že výživné, ktoré jej bolo určené je neprimerane vysoké, prihliadnuc na jej majetkové a zárobkové pomery a s poukazom aj na majetkové a zárobkové pomery otca. Takto určené výživné je pre ňu likvidačné. Keď zaplatí 110 eur mesačne na výživné a 40 eur na zameškané výživné na maloleté deti, zostáva jej na živobytie necelých 200 eur, pričom má ešte dve ďalšie vyživovacie povinnosti. Maximálna možná suma, ktorú by v momentálnej situácii zvládla je spolu 100 eur mesačne. Taktiež nesúhlasila s tým, aby vyživovacia povinnosť jej bola zvýšená späť od 01.04.2016. Otec podal návrh na zvýšenie výživného až 14.11.2016, hoci dobre vedel, že nastúpila do práce už v apríli 2016. Sedem mesiacov čakal, potom podal návrh na súd a spôsobil jej tak úmyselne nedoplatok, s ktorým nemôže súhlasiť. Počas tohto obdobia deti ničím netrpeli, takmer celé prázdniny boli u nej a kupovala im všetko, čo bolo potrebné a čo bolo v jej silách. Postup otca považuje za účelový, pričom je presvedčená, že by bolo spravodlivé pokiaľ by výživné bolo zvýšené až od právoplatnosti rozhodnutia, pričom by malo ísť o primerané zvýšenie, ktoré neohrozí výživu detí, ale ani jej existenciu.

3. Otec maloletých detí k odvolaniu matky uviedol, že hneď ako matka nastúpila do práce ju upozornil, že chce zvýšiť výživné. Požiadala ho o odloženie s tým, že jej syn P. ide na prvé sväté prijímanie, bude mať vyššie výdavky. Upozornil ju však, že to bude chcieť doplatiť a preto podal návrh na zvýšenie výživného na konci roka aj s doplatkom. Pôvodne chcel výživné zvýšiť spolu na 200 eur, avšak po zvážení príjmov oboch rodičov a porozprávání sa na súde, aj opatrovník odporučil upraviť výživné aspoň na 120 eur. Dohodli sa na výške výživného na J. 60 eur a na V. 50 eur, s čím súhlasil. Deti k matke chodia, keď majú chuť. Cez prázdniny deti často volá ku svojim deťom, aby ich počas týždňa postrážili, s čím on nemá problém. Nepáči sa mu však, že o tom nevie, keďže napíše SMS správu iba maloletým. Skutočnosť, že vlastní dve osobné motorové vozidlá nemá vplyv na jeho starostlivosť o mal. J. a V.. Druhé vozidlo má iba vďaka tomu, že ho zdedil po svojom otcovi a nemieni ho predávať, keďže starší syn si robí vodičský preukaz, tak mu zostane. Pokiaľ matka uvádza, že by chcela dať svojim deťom aj viac, to mohla v čase, keď jej boli zverené do výchovy a on platil na ich výživu 320 eur mesačne. Keď však prišli k nemu, na lístku mali napísané, čo má zabezpečiť, tak im stále niečo kupoval, čo si aj zdokladoval. Je pravdou, že druh matky by nemal suplovať matkine vyživovacie povinnosti, preto by mal druh na svoje deti dávať matke viac, aby matke zase zostal dostatok finančných prostriedkov na maloletého J. a V.. On tiež nechce, aby jeho partnerka, s ktorou nebýva, suplovala vyživovaciu povinnosť matky maloletých detí. Pokiaľ ide o zakupovanie oblečenia, má vedomosť iba o tom, že matka maloletým kúpi drobnosti na ich sviatky, pričom nič iné ani nevedela zdokladovať. Pokiaľ ide o uvádzanú pôžičku matkou, aj jemu po rozvode zostali pôžičky, ktoré doteraz platí, pričom vyživovaciu povinnosť do r. 2013 si riadne plnil. Matka po rozvode nemala žiadne pôžičky, prebehlo BSM, kde ju vyplatil, a to, že si zobrala úver, musí riešiť s jej druhom. Preto nie je ani pravdivé tvrdenie matky, že jemu zostáva dostatok finančných prostriedkov zo mzdy, keď opomenula, že hradí uvádzané pôžičky, ktoré mali spolu za trvania manželstva. Je nepochybné, že aj v Považskej Bystrici sa dá nájsť lepšie platená práca, iba treba mať chuť chodiť na zmeny. Nemyslí si, že matka žije veľmi skromne a že si nič nekupujú, pretože bývajú blízko seba a vie aké sú jej pomery. Navyiac sama uvádza, že cez prázdniny chodia na výlety, kúpaliská, kde brávajú aj maloletého J. a V.. Poukázal na to, že počas školských dní sú mesačné výdavky iba na cestovné a stravné u maloletého J. vo výške 56,90 eur a u mal. V. v sume 58,38 eur.

4. Opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu matky maloletých detí písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, a to z týchto dôvodov.

6. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne posudzoval vec podľa § 75 ods. 1 veta prvá, ako aj § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť rozhodnutia o výživnom v prípade, keď sa zmenia pomery, ktoré súd zohľadňuje pri rozhodovaní o výživnom. Výživné sa totiž určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase rozhodovania súdu, avšak plynutím času nastávajú rôzne okolnosti, a to ako na strane oprávnenej osoby, tak aj osoby povinnej, ktoré môžu mať za následok zmenu predpokladov pre určenie výšky výživného.

7. Pri rozhodovaní o výživnom, a to najmä jeho zvýšením, je nevyhnutné prihliadať nielen na nárast odôvodnených potrieb na strane oprávnenej osoby, teda v danom prípade maloletých detí, ale aj na to, aké sú možnosti a schopnosti osoby povinnej - v danom prípade matky maloletých detí, v akej výške potom tieto možnosti a schopnosti umožňujú výživné plniť.

8. V prejednávanej veci súd prvej inštancie pri posudzovaní zmeny odôvodnených potrieb na strane maloletých detí zohľadnil tú skutočnosť, že za dobu od poslednej úpravy výživného, vykonanú rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 06.03.2013, č. k. 7P/9/2013-17, ktorým bola schválená dohoda rodičov o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca a záväzku matky platiť výživné na maloleté deti, na každé vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, keď v tej dobe bola matka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 199 eur, mala vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a otec ako živnostník dosahoval priemerný zárobok 800 eur s tým, že mal. J. a V. boli žiakmi základnej školy, nastala zmena pomerov v tom, že maloletý J. je v súčasnosti žiakom 2. ročníka Stredného odborného učilišťa stavebného v Považskej Bystrici a mal. V. je žiakom 1. ročníka Stredného odborného učilišťa strojárskeho v Považskej Bystrici. Nepochybné tým otcovi vznikli zvýšené výdavky spojené s dochádzkou maloletých detí na stredné školy,

platením stravného v škole, ako aj ďalšími nákladmi na školské potreby, oblečenie, obuv. U mal. V. má otec zvýšené náklady aj tým, že sa venuje kulturistike. Ďalej súd prvej inštancie zohľadnil tú skutočnosť, že u matky maloletých detí došlo k zmene pomerov v tom, že sa zamestnala, keď v mesiaci apríl 2016 už odpracovala celý mesiac (pracovný pomer jej vznikol od 17.03.2016). U otca maloletých detí, ktorému sú deti zverené do osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie konštatoval príjem vo výške 983 eur mesačne (bez ďalšej vyživovacej povinnosti).

9. V súvislosti s osobnými a zárobkovými pomermi matky maloletých detí súd prvej inštancie konštatoval, že táto má naďalej dve ďalšie vyživovacie povinnosti, a to k 9 a 4 ročnému dieťaťu, ktoré má s druhom, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. Žijú v dome rodičov druhá, ktorý dosahuje priemerný zárobok cca 540 eur. Matka maloletých detí dosahuje priemerný zárobok 344,14 eur mesačne. Na náklady súvisiace s bývaním matka s druhom prispievajú vo výške asi 200 eur mesačne, spláca spotrebný úver vo výške 50 eur mesačne.

10. Takto zistené osobné, zárobkové a majetkové pomery matky aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočne podklad pre záver o tom, že výživné na mal. J. a mal. V., ktorí sú už študentmi stredných odborných učilíšť mimo miesta svojho bydliska, majú zvýšené výdavky v súvislosti s cestovným, stravným, fyzickým dospievaním a mal. V. aj so športovou aktivitou, je dôvodné zvýšiť zo sumy 27,13 eur u mal. J. na sumu 60 eur mesačne a u mal. V. na sumu 50 eur mesačne, a to pri zachovaní zásad upravených v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine pre stanovenie výšky vyživovacej povinnosti rodičov k deťom.

11. Pri určovaní výživného, a to aj jeho zvýšením alebo znížením je totiž vždy nutné prihliadať na to, že plnenie vyživovacej povinnosti je základnou povinnosťou rodičov, že deti sa majú podieľať na životnej úrovni svojich rodičov a že každý z rodičov má vyvinúť všetky svoje možnosti a schopnosti na to, aby si plnil vyživovaciu povinnosť, ktorá je prostriedkom na zabezpečenie rozvoja dieťaťa a jeho budúceho povolania.

12. Odvolací súd sa preto stotožnil s výškou zvýšenia vyživovacej povinnosti na maloleté deti zo strany matky tak, ako túto zvýšil súd prvej inštancie, pričom nepovažoval za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ ide o počiatok doby zvýšenia tejto vyživovacej povinnosti u maloletých detí.

13. Súd prvej inštancie rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti matky na mal. J. a mal. V. u oboch s účinnosťou od 01.04.2016, teda spätne od mesiaca, v ktorom matka maloletých detí už odpracovala celý mesiac (pracovný pomer jej vznikol ku dňu 17.03.2016). Takto požadoval zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky aj otec vo svojom návrhu na zvýšenie výživného, podanom na súd prvej inštancie dňa 14.11.2016.

14. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. V danej veci odvolací súd v okolnostiach daného prípadu nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby bolo v zmysle ust. § 77 ods. 1 veta tretia Zákona o rodine výživné na maloleté deti zvýšené spätne od apríla 2016 ako to uskutočnil súd prvej inštancie. Otcovi maloletých detí totiž nebránili žiadne okolnosti domáhať sa zvýšenia výživného podaním návrhu v čase, keď k tejto zmene pomerov skutočne aj došlo. Neobstojí argument otca maloletých detí, že tak neurobil iba z dôvodu naliehania matky, ktorá ho o to žiadala.

16. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a výživné na maloleté deti zvýšil zo sumy 27,13 u mal. J. na sumu 60 eur mesačne a u mal. V. na sumu 50 eur mesačne u oboch s účinnosťou od podania návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otcom maloletých detí, t.j. od 14.11.2016.

17. V súvislosti so zmenou účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti matky na maloleté deti odvolací súd vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom, a to za obdobie od 14.11.2016 do konca mesiaca, v ktorom odvolací súd rozhodoval o zmene vyživovacej povinnosti, t. j. do 31.05.2017. Nedoplatok na maloletého J. súd vyčíslil vo výške 215,85 eur a u mal. V. za toto isté obdobie vo výške 150,24 eur. U mal. J. nedoplatok na zročnom výživnom predstavuje za mesiac november 2016 sumu 18,63 eur, za

mesiace december 2016, január 2017 až máj 2017 za každý tento mesiac po 32,87 eur (matka mala hradiť 27,13 eur a výživné bolo zvýšené na 60 eur mesačne, čo je rozdiel 32,87 eur mesačne). Potom spolu nedoplatok za uvedené obdobie u mal. J. predstavuje 215,85 eur (18,63 eur + 197,22 eur). U mal. V. nedoplatok za obdobie od 14.11.2016 do 31.05.2017 predstavuje za mesiac november 2016 sumu 13,02 eur a za mesiace 12/2016, január 2017 až máj 2017, teda šesť mesiacov po 22,87 eur mesačne (matka mala platiť mesačne výživné 27,13 eur a zvýšené výživné predstavuje sumu 50 eur mesačne, t. j. nedoplatok mesačne 22,87 eur), čo je spolu 150,24 eur (13,02 eur + 137,22 eur). V súlade s ust. § 228 ods. 4 CSP súd povolil matke maloletých detí nedoplatok na zročnom výživnom u každého dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 20 eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Povolením splátok nebudú ohrozené potreby povinnej osoby, ale ani záujmy oprávnených osôb.

18. O nároku na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu týchto trov.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.